

Vstup

1. An - dě-lé Bo - ží, mod - lit-by tvo - rů k Bo - ží-mu trů - nu vzná-šej-te dnes,
 při - poj-te zpěv svůj k na - še-mu sbo - ru, ve - leb-ně Pá - nu ať zní náš ples!
 V po - ko-ře pra - vé vy - znejme vi - ny, vzdá-vejme chvá - lu, slá - vu a čest
 Kris - tu, jenž vlád - ne věč - ně i ny - ní a je - hož lás - ka bez - mezná jest.

Před evangeliem

2. Nebeské pravdy rozumu skryté
chápati vírou učíte nás,
nám, co je tajné, v Bohu vy zříte,
vám, co je zjevné, nám halí čas.
Všemu, co Věčný zjevil kdy zemi
a co své církvi v ochranu dal,
vyznávat chceme s anděly všemi,
Ježíš je Život, Spasitel, Král.

Přijímání

4. V Betlémě lásky nebeská síla
přiměla Boha zrodit se nám;
ejhle, dnes tatáž Láska to byla,
za stánek svůj jež zvolila chrám.
Duchové čistí, provázen vámi,
na oltář z nebe sestoupil Pán;
buď vroucně vítán teď mezi námi,
za lásku vřelý dík ti buď vzdán.

Obětní průvod

3. K oběti čisté víno a vodu
před smrtí hořkou vyvolil Pán,
za těžkou vinu lidského rodu
byl mukám kříže na pospas dán.
S ním i my Bohu za oběť smíru
dáme se nyní, chceme se kát.
Andělé Boží, vyproste víru,
po chlebě živém probud'te hlad.

5. Duši, hle v slzách obmytou nyní
otevř si jako bělostný květ,
vejdi a zabraň, chladné by jíní
nezavál do ní lhostejný svět.
Naplň ji vírou, nadějí svatou,
rozpal ji láskou andělů svých,
aby se chvěla před tvou ztrátou,
dosáhla cíle v tvých nebesích.

Závěr

6. Andělé Boží, vnuknutí vaše
ať v zbožné duši bez konce zní,
kež se jím řídí konání naše,
k tomu dej Bůh své požehnání.
Abychom s vámi, ochránci svými,
v náruči Boží spočívali,
na věky hlasy přeradostnými
dobrotu Boží uctívali.

Před evangeliem

2. Ne - beské prav - dy ro - zumu skry - té chá - pa - ti ví - rou u - čí - te nás,

nám, co je taj - né, v Bo - hu vy zří - te, vám, co je zjev - né, nám ha - lí čas.

Vše - mu, co Věč - ný zje - vil kdy ze - mi a co své cír - kvi v o - chranu dal,

vy - znávat chce - me s an - dě - ly vše - mi, Je - žíš je Ži - vot, Spa - si - tel, Král.

Obětní průvod

3. K o - bě - ti čis - té ví - no a vo - du před smr - tí hoř - kou vy - vo - lil Pán,
 za těžkou vi - nu lid - ského ro - du byl mukám kří - že na pospas dán.
 S ním i my Bo - hu za o - běť smí - ru dá - me se ny - ní, chce - me se kát.
 An - dě - lé Bo - ží, vy - proste ví - ru, po chlebě ži - vém pro - buďte hlad.

Přijímání

4. V Bet-lé-mě lás - ky ne - beská sí - la při - mě-la Bo - ha zro - dit se nám;

ej - hle, dnes ta - táž Lás - ka to by - la, za stánek svůj jež zvo - li-la chrám.

Du - chové čis - tí, pro - vázen vá - mi, na ol-tář z ne - be se - stoupil Pán;

bud' vroucně ví - tán teď me-zi ná - mi, za lásku vře - lý dík ti bud' vzdán.

Přijímání 2

5. Du - ši, hle v sl-zách ob - mytou ny - ní o - tevř si ja - ko bě - lostný květ,

vej - di a za-braň, chlad - né by jí - ní ne - za-vál do ní lhos - tej-ný svět.

Na - plň ji ví - rou, na - dě-jí sva-tou, roz - pal ji lás - kou an - dě-lů svých,

a - by se chvě - la před tvo-jí ztrá-tou, do - sáh-la cí - le v tvých ne-besích.

Závěr

6. An - dě-lé Bo - ží, vnu - knutí va - še ať v zbožné du - ši bez konce zní,
 kéž se jím ří - dí ko - ná-ní na - še, k to - mu dej Bůh své po - žehná-ní.
 A - bychom s vá-mi, o - chránci svý - mi, v ná - ru-či Bo - ží spo - čí-va-li,
 na vě-ky hla - sy pře - radostný - mi dob - ro-tu Bo - ží u - ctí-va-li.